

en Undervisning, der svarer til den nu bestaaende lovbefalede Undervisning, som jeg nærmere kommer til at omtale under § 11. Denne Undervisning vil komme til at udgjøre et Minimum af 700 Timer aarlig, men vil dog paa Grund af forskellige Forhold f. Ex. Sygdom eller andre Ulemper, kunne komme til at raa noget ned derunder, saa at man har tænkt sig, at det laveste Minimum af Undervisning vilde blive 500 Timer. Maalet skulde altsaa efter de foreliggende Forhold bestemmes af Kommunalbestyrelsen, og Skolekommissionen skulde afgjøre, hvornaar Maalet var naaet. Sidst har det jo været saaledes, at man egentlig ikke har fastsat noget saadant Maal, men man har søgt gennem hele Skoletiden at prikke alle Vedkommende til at naae Noget. Naar Forældrene ikke have sendt deres Børn i den offentlige Skole, ere de dagvis — ialtsald skal dette ske efter Lovens Regler — bleve erindrede derom og mulkerede. Om Børnene saa lærte Noget, skulde da undersøges, men var det almindeligt, at de Intet lærte, saa blev Gjennemsnitskundskaben i en saadan Skole lagt som Norm for det, man skulde naae, og det, de Børn skulde naae, som ikke gik i offentlig Skole, idet man har sagt, at Gjennemsnitskundskaben i en offentlig Skole, hvad enten den er god eller slet, er Maalet for Vedkommelsen af dem, som ikke søge offentlig Skole. I dette Forslag er der gaaet en anden Vej. Det er altsaa et mere bestemt udtrykt Maal, og dette Maal skulde da være ens for Alle, hvad enten de søge offentlig eller privat Skole eller Hjemme-Undervisning. Ganske vist kunne de vedkommende Forældre forlange Maalet bestemt paa to Maader: Enten derved, at man lod Prøven foretage i alle de i Planen anførte Fag for den almindelige Skole saaledes, at naar de gennemsnitlig havde naaet Maalet i alle disse Fag, var Prøven bestaaet, det vil sige, de kunne være Noget under Maalet i eet Fag og Noget over Maalet i et andet, men saaledes, at de dog havde naaet Gjennemsnittet. Men Prøven kunde ogsaa foretages saaledes, at Forældrene kun lod Børnene prøve i de mere almindelige borgerlige Fag: skriftlig og mundtlig Dansk, Skrivning og Regning, og naar Maalet var naaet i disse tre Fag — skriftlig og mundtlig Dansk, Skrivning og Regning — havde Forældrene fyldestgjort det Krav, som Staten satte til Borgerne. Det maatte staa Forældrene frit at bestemme sig i saa Henseende, hvorfor ogsaa, selv hvor Skolens Plan havde en udvidet Karakter, og Skolen altsaa gav en fylkeligere Undervisning, end der forlanges som Minimum, Maalet i disse tre Fag maatte være bestemt. Der er tidligere i en Flertalsbetænkning af 1873 fremsat den Betragtning, at Skoleinspektøren for Kredsen skulde ud-

skrive Børnene af Skolen, altsaa erklære sig over deres Modenhed overalt i Distriktet og Amtsradskredsen. Dette have vi ikke turdet tage op, fordi det formentlig vil være for vidtløftigt og foranledige for mange Reiser. Vi holde os til, at Skolekommissionen afgjør efter de af mig nævnte Regler, om Maalet er naaet baade for den fortsatte Undervisning og den almindelige, dog saaledes, at det baade er Forældre og Lærere og, forsaavidt det kommer til at gjælde for Kommuneskolerne, Kommunerne tilladt at appellere Kjendelsen til høiere Vedkommende. Naar da et Barn har bestaaet Aarsprøven — som Regel skal der kun være een Prøve om Aaret, nemlig om Foraaret, medens en Hjælpeprøve om Efteraaret for enkelte Tilfælde nærmere er bestrebet, naar Udskrivning skal finde Sted — eller naar En har faaet Hensind i et halvt Aar med Svangsundervisning, og Barnet har fyldestgjort Statens Krav ifølge Skolekommissionens Skjøn, har man ikke Noget at henvende sig til de paagjældende Forældre om inden næste Aars Prøve. Dette System vil altsaa føre til, at den irriterende Kontrol, som nu føres ved det smaalige Multisystem, der istedetfor at muntre Jolt til at fremme deres Børns Undervisning ofte virker i modsat Retning, og som ligesom paatager sig et Ansvar for Børnernes Undervisning ved det specielle daglige Tilsyn, nu falder bort, idet vort Forslag overlader til Forældrene selv, baade naar Børnene gaa i Skole og i det Hele, Omsorgen for deres Undervisning, kun at der til disse enkelte Tider, syv eller i Reglen snarere sex Gange i Barnets Liv, godtgjøres, at Barnet har naaet en vis Minimumskundskab. Det er, indrømmer jeg, en Systemforandring, men en Forandring, under hvilken Staten faar sikket Sit, og hvor Forældrene faae deres Ansvar fuldt tilbage. Denne Tilbagegivelse af den naturlige Frihed vil efter Forslagsstillernes Mening virke overordentlig heldig. Istedetfor, at alle Børn, der ikke søge de private Skoler, ere undertastede den daglige Kontrol og Multibestemmelserne — selv om Udbelivelsen har nok saa gyldig Grund, skal den dog meddeles, der skal sendes Bud o. s. v. — vil efter vort System kun de være at iagttage, der ikke have bestaaet ved de aarlige Prøver, og derfra er undtaget de, der i det foregaaende Aar bevislig have søgt Skolen mindst 100 Dage à 5 Timer, idet det tør antages, at de derved ville have naaet Minimumsmaalet, hvis Skolen har duet — og hvis Skolen ikke buer, vilde det være urigtigt at lægge Byrden paa Forældrene og Børnene, derved, at man etablerer en Svangsbestemmelse for de Børn, der vel have søgt Skolen i en passende Tid, men ikke faaet lært, hvad de skulle, fordi Kommunen ikke har sørget for at have Lærere, som due Noget. Undtagne ere endvidere Saadanne,